T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2016 / 137
KARAR NO : 2016 / 178
KARAR TR : 14.3.2016

ÖZET : 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girdiği tarihten önce Emekli Sandığı mensubu olan ve memuriyeti devam eden davacının, bakmakla yükümlü olduğu eşinin 2008 yılında geçirdiği rahatsızlık nedeniyle yapılan tedavisine ilişkin giderlerin ödenmesi açtığı davanın, İDARİ YARGI YERİNDE görülmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : A. Ö.
Davalı : Trabzon Orman Bölge Müdürlüğü
Vekili : Av.E. K.

O L A Y : Davacı dava dilekçesinde; 18.07.2008 tarihinde sevkle gittikleri Marmara Üniversitesi Radyoloji Anabilim Dalında eşi M. Ö.'ın, konulan teşhise istinaden 08.08.2008 tarihinde ameliyat edildiğini; ameliyat sonrası acilen görmesi gereken 3 seans ışın tedavisinin yapılması için, 2.9.2008 tarihli reçetede belirtilen cihaz eksikliği nedeniyle tedavi gördükleri Marmara Üniversitesi Başhekimi ve Radyasyon Onkoloji Anabilim Başkanlığınca, başka bir merkeze sevk edildiğini; ışın tedavisinin bir an önce gerçekleştirilmesi için sevk eden hastaneye yakın olması, hastanın konumu ve hastalığın niteliği(rahim kanseri) itibariyle araştırdıkları Sante Sağlık Hizmetlerine tedavisi için müracaat ettiklerini; 10.09.2008-17.09.2008-24.09.2008 tarihleri arasında 3 seans Epikriz tedavisini aldıklarını; eşinin ivedilikle tıbbi müdahale yapılmadığında hayatının ve/veya sağlık bütünlüğünün kaybedilme riski olacağını göz önüne alarak, kendilerine Emekli Sandığı ile sözleşmelerinin olup olmadığını sormadıklarını; tedavi sonrası gönderilen faturada belirtilen 3.750,00.- YTL tutarın ödendiğini; anılan tutarın kendilerine ödenmesi için harcırah evrakı ile birlikte bağlı bulunduğu Rize Orman İşletme Müdürlüğüne müracaat ettiğini; Trabzon Orman Bölge Müdürlüğünün, Orman Genel Müdürlüğü İdari ve Mali İşler Dairesi Başkanlığından görüş alarak, Sante Sağlık Hizmetlerinin emekli sandığı ile anlaşmasının olmaması nedeniyle tarafına ödeme yapılamayacağını yazı olarak bildirdiğini; oysa tedavi yönetmeliğinde bu gibi acil hallerde, ivedilikle tıbbı müdahale yapılmadığında hayatın ve/veya sağlık bütünlüğün kaybedilme riskinin doğacağı kabul edilen durum olduğunda, anlaşması olmayan hastanelerde de tedavinin yapılacağının bildirildiğini; bu nedenle 6 Sıra Nolu Tedavi Yardımına İlişkin Uygulama Tebliğin "3.Acil vakalarda tedavi" maddesinin 2. bendine belirtilen "Maliye Bakanlığı ile sözleşme imzalamayan sağlık kurum ve kuruluşlarında acil haller dışında yapılan tedaviler ait bedeller ödenmez" ibaresine istinaden, hastasının(eşinin) hastalığının (kanser) zaten acil bir durum olduğunu, tedavisinin de ivedi olarak yapılmasının zorunlu olması nedeniyle tedavisinin yapıldığını, ancak Kurumunun, 6 sıra nolu Tedavi yardımına ilişkin uygulama tebliği kapsamına girmediği gerekçesi ile tedavi giderlerini ödemediğini ifade ederek; ödenmeyen tedavi giderlerinin fatura tarihi itibari ile yasal faizi ile birlikte ödenmesine karar verilmesi istemiyle 18.8.2010 tarihinde idari yargı yerinde dava açmıştır.

RİZE İDARE MAHKEMESİ: 7.4.2011 gün ve E:2010/599, K:2011/137 sayı ile, "(…) 16/6/2006 tarih ve 26200 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun, uyuşmazlıkların çözüm yeri başlıklı 101. maddesinde, "Bu Kanunda aksine hüküm bulunmayan hallerde, bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar iş mahkemelerinde görülür." kuralına, değiştirilen ve yürürlükten kaldırılan hükümler başlıklı bölümde düzenlenen 17/4/2008 tarih ve 5754 sayılı Kanun ile değişik 104. maddesinde, "Bu Kanunla yürürlükten kaldırılmayan hükümleri saklı kalmak kaydıyla, 17/7/1964 tarihli ve 506 sayılı, 2/9/1971 tarihli ve 1479 sayılı, 17/10/1983 tarihli ve 2925 sayılı, 17/10/1983 tarihli ve 2926 sayılı ve 8/6/1949 tarihli ve 5434 sayılı kanunlara yapılan atıflar ile ilgili mevzuatında emeklilik, malûllük, vazife malûllüğü ve sosyal sigorta haklarına, yardımlarına ve yükümlülüklerine, iştirakçiliğe ve sigortalılığa, dul, yetim ve hak sahipliği şartlarına, emekli ikramiyesine, ek ödemelere, sağlık hizmetleri veya tedavi bedellerinin ödenmesine ilişkin yapılan atıflar bu Kanunun ilgili maddelerine yapılmış sayılır." kuralı düzenlenmiş, 106. maddesinin 7. fıkrası ile 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nda tedavi yardımının düzenlendiği 209. maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

Dava dosyasının incelenmesinden; Çayeli Orman İşletme Şefliğinde orman muhafaza memuru olan davacı tarafından; eşinin Marmara Üniversitesi Araştırma ve Uygulama Hastanesinde rahim kanseri teşhisi ile ameliyat edildiği, ameliyat sonrası yapılması gereken ışın tedavisi için gerekli cihazın anılan hastanede olmaması nedeniyle başka bir sağlık merkezine sevkinin yapıldığı, bunun üzerine ışın tedavisinin özel bir sağlık kuruluşunda yaptırılarak sunulan hizmet bedeli olarak fatura karşılığında 3.750,00 TL ödendiği, belirtilen bedelin tarafına ödenmesi istemiyle yapılan başvurunun reddi üzerine görülmekte olan davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

Bu durumda, daha önce devlet memurları için 657 sayılı Yasa'nın 209. maddesinde düzenlenen tedavi yardımı ile ilgili düzenlemeler 5510 sayılı Yasa'nın 106. maddesi ile yürürlükten kaldırılıp, 5510 sayılı Yasa kapsamında yer aldığı ve 5510 sayılı Yasa'nın 101. maddesinde de bu Yasa hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıkların iş mahkemesinin görevinde olduğu dikkate alındığında, anılan yasal düzenleme ile tedavi yardımı ile ilgili uyuşmazlıkların iş

mahkemesinin görevine girdiği dolayısı ile işbu davada mahkememizin görevsiz olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 15/1-a maddesi hükmü uyarınca davanın GÖREV YÖNÜNDEN REDDİNE…" karar vermiş, bu karar itiraz edilmeksizin kesinleşmiştir.

Davacı aynı istemle bu kez adli yargı yerinde dava açmıştır.

Rize 1. Asliye Hukuk Mahkemesi(İş Mahkemesi Sıfatıyla); 6.2.2014 gün ve E:2011/1535, K:2014/77 sayı ile, uyuşmazlığın esasını inceleyerek davanın kısmen kabulü ve kısmen reddine karar vermiş, bu karar temyiz edilmiştir.

Yargıtay 10.Hukuk Dairesi; 25.6.2015 gün ve E:2014/17465, K:2015/12718 sayı ile, "(…)Dosyadaki belgelerden, devam eden memuriyeti nedeniyle aktif Emekli Sandığı iştirakçisi olduğu anlaşılan davacının, bakmakla yükümlü olduğu eşinin 2008 yılında geçirdiği rahatsızlık nedeniyle yapılan tedavi giderlerinin tahsilini istemiştir.

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununun 1'inci maddesine göre mahkemelerin görevi, ancak kanunla düzenlenir. Göreve ilişkin kurallar, kamu düzenindendir. Anılan Kanunun 114/1-b maddesi gereğince yargı yolunun caiz olması dava şartı olup, 115'inci maddesine göre Mahkeme, dava şartlarının mevcut olup olmadığını, davanın her aşamasında kendiliğinden araştırır. Taraflar da dava şartı noksanlığını her zaman ileri sürebilirler.

5510 sayılı Kanunun 101'inci maddesine göre, "Bu Kanunda aksine hüküm bulunmayan hallerde, bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar iş mahkemelerinde görülür."

5434 sayılı Kanunun sağlık yardımlarına ilişkin hükümleri 5510 sayılı Kanunun 106/8'inci maddesiyle yürürlükten kaldırılmıştır. Ancak, 5510 sayılı Kanunun Geçici 4'üncü maddesinde, bu Kanunda aksine bir hüküm bulunmadığı taktirde; iştirakçi iken bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibariyle bu Kanunun 4/1-c maddesi kapsamına alınanlar, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olarak çalışmış olup bu Kanunun 4/1-c maddesine tabi olarak yeniden çalışmaya başlayanlar ile bunların dul ve yetimleri hakkında bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dahil 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre işlem yapılacağı belirtilmiştir.

Statü hukukuna tabi olanlarla ilgili uyuşmazlıkların çözümünde görevli mahkemenin (yargı yolunun) 5510 sayılı Kanunun 101 ve Geçici 4'üncü maddesindeki düzenlemeler birlikte değerlendirilerek belirlenmesi gerekir.

5510 sayılı Kanunun 101'inci maddesinde yer alan "...bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar İş Mahkemelerinde görülür." bölümünün iptali istemiyle yapılan itiraz başvurusunda Anayasa Mahkemesi, 22.12.2011 tarih ve E: 2010/65, K: 2011/169 sayılı kararıyla (RG. 25.1.2012, Sayı:28184) iptal istemini reddetmekle birlikte, söz konusu kararı somut olaydaki uyuşmazlığa ışık tutacak şekilde "...5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, evvelce olduğu gibi 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olacaklar ve bunların emeklileri bakımından da aynı Kanun hükümleri uygulanmaya devam edecek; ancak 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlileri olarak çalışmaya başlayanlar ise 5510 sayılı Kanunun 4/1-c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacak ve haklarında 5434 sayılı Kanun değil, 5510 sayılı Kanun'un öngördüğü kural ve esaslar uygulanacak; ihtilaf halinde de adli yargı görevli bulunacaktır. 5754 sayılı Kanunun yürürlüğüyle birlikte, artık yapılan, tesis edilen işlem ve muameleler idari işlem sayılamayacak bir sosyal güvenlik kurumunun varlığından söz etmek gerekli bulunmaktadır. 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce iştirakçisi sıfatıyla çalışmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli sıfatıyla 5434 sayılı Kanun'a göre emekli, dul ve yetim aylığı almakta olanlar ve ayrıca memurlar ve diğer kamu görevlilerinden ileride emekliliğe hak kazanacaklar yönünden ise Sosyal Güvenlik Kurumu'nun tesis edeceği işlem ve yapacağı muameleler idari işlem niteliğini korumaya devam edecek, bunlara ilişkin ihtilaflarda da evvelce olduğu gibi idari yargı görevli olmaya devam edecektir. Bu bakımdan 5510 sayılı Kanunun yürürlüğünden sonra, prim esasına dayalı yani sistemin içeriği ve Kanun kapsamındaki iş ve işlemlerin niteliği göz önünde bulundurulduğunda, itiraz konusu kuralla, yargılamanın bütünlüğü ve uzman mahkeme olması nedeniyle Kanun hükümlerinin uygulanması ile ortaya çıkan uyuşmazlıkların çözümünde iş mahkemelerinin görevlendirilmesinde Anayasa'ya aykırılık görülmemiştir. Ancak, yukarıda açıklandığı üzere 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce statüde bulanan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile ilgili sosyal güvenlik mevzuatının uygulanmasından doğan idari işlem ve idari eylem niteliğindeki uyuşmazlıklarda idari yargının görevinin devam edeceği açıktır..." gerekçesine dayandırmıştır.

5510 sayılı Kanunun 101 ve Geçici 4'üncü maddeleri ile Anayasa Mahkemesi kararının birlikte değerlendirilmesinden, 5510 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar ile bunların emeklileri ve hak sahipleri yönünden, daha önce olduğu üzere 5434 sayılı Kanun hükümlerinin uygulanmaya devam edileceği; ancak, 5510 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmaya başlayanların ise 5510 sayılı Kanunun 4/1-c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacağı ve haklarında 5510 sayılı Kanunun öngördüğü kural ve esaslar uygulanıp uyuşmazlığın da adli yargı yerinde (iş mahkemesinde) çözümleneceği anlaşılmaktadır. Kaldı ki; T.C. Anayasası'nın 158'inci maddesindeki "...diğer mahkemelerle, Anayasa Mahkemesi arasındaki görev uyuşmazlıklarında Anayasa Mahkemesi'nin kararı esas alınır" hükmü uyarınca Anayasa Mahkemesi kararının bu uyuşmazlığın çözümünde esas alınacağı tartışmasızdır.

Bu durumda, 5510 sayılı Yasanın yürürlüğe girmesinden önce iştirakçi sıfatıyla çalışmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli sıfatıyla 5434 sayılı Kanuna göre emekli, dul ve yetim aylığı almakta olanlar ve ayrıca memurlar ve diğer kamu görevlilerinden ileride emekliliğe hak kazanacaklar yönünden Sosyal Güvenlik Kurumunca tesis edilen işlem ve yapacağı muamelelerin "idari işlem" ve "idari eylem" niteliğini korumaya devam edeceğinden bunların iptali için açılan davaların çözüm yerinin İdari yargı yeri olduğu açıktır. Uyuşmazlık Mahkemesi'nin 05.12.2012 gün 2012/251E, 263K sayılı; 24.12.2012 gün 2012/536E, 433K sayılı kararları da bu yöndedir.

Somut olayda; 5434 sayılı Kanun kapsamında aktif iştirakçi olan davacının, 5510 sayılı Kanun'un Geçici 4'üncü maddesinde değişiklik getiren 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce mevcut statüsünde bulunduğu ve davaya konu tedavi giderlerinin 5510 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği 01.10.2008 tarihinden önceki tarihlere ait olduğu göz önünde bulundurularak ve 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununun 114/1-b maddesine göre dava şartı olan "yargı yolunun caiz olmaması" nedeniyle davanın usulden reddine karar verilmesi gerekirken, işin esasına girilerek yazılı şekilde

karar verilmesi, usul ve yasaya aykırı olup bozma nedenidir.

O hâlde, davalı Orman Bölge Müdürlüğü vekilinin bu yönleri amaçlayan temyiz itirazları kabul edilmeli ve hüküm bozulmalıdır.

SONUÇ:Temyiz edilen hükmün yukarıda açıklanan nedenlerle BOZULMASINA…" karar vermiştir.

RİZE İŞ MAHKEMESİ: 27.10.2015 gün ve E:2015/558, K:2015/16 sayı ile, "(…)

Usul ve yasaya uygun bulunan Yargıtay Bozma İlamına uyulmasına karar verilerek yargılamaya devam olunmuştur.

(…)

Dava davacının eşinin kanser hastalığı tedavisi nedeniyle ivedi tıbbi müdahale yapılması için Sante Sağlık Hizmetleri isimli özel sağlık kuruluşuna müracaat edip 10/09/2008-17/09/2008-24/09/2008 tarihleri arasında epikriz tedavisi aldığı tedavi masrafi olan ve davalı tarafça ödenmeyen tedavi giderlerinin fatura tarihi itibariyle yasal faizi ile birlikte tarafina ödenmesi talebidir.

Mahkememizce celp edilen belgeler iddia ve savunma ile bilirkişi raporu bir bütün olarak değerlendirildiğinde, 5510 sayılı Kanun'un 101 ve geçici 4. Maddesi ile Anayasa Mahkemesi'nin 22/12/2011 tarihi, 2010/65 Esas, 2011/169 Karar sayılı kararı nazara alınarak, 5510 sayılı yasanın yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar ile bunların emeklileri ve hak sahipleri yönünden daha önce olduğu üzere 5434 sayılı yasanın uygulanmaya devam edeceği, ancak 5510 sayılı yasanın yürürlüğe girmesinden sonra memur veya diğer kamu görevlisi olarak çalışmaya başlayanların ise 5510 sayılı Kanunun 4/1-c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacağı ve haklarında 5510 sayılı Kanunun öngördüğü kural ve esaslar uygulanıp uyuşmazlığın da adli yargı yerinde (iş mahkemesinde) çözümleneceği,

Bu durumda, 5510 sayılı Yasanın yürürlüğe girmesinden önce iştirakçi sıfatıyla çalışmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli sıfâtıyla 5434 sayılı Kanuna göre emekli, dul ve yetim aylığı almakta olanlar ve ayrıca memurlar ve diğer kamu görevlilerinden ileride emekliliğe hak kazanacaklar yönünden Sosyal Güvenlik Kurumunca tesis edilen işlem ve yapacağı muamelelerin "idari işlem" ve "idari eylem" niteliğini korumaya devam edeceği,

Somut olayda; 5434 sayılı Kanun kapsamında aktif iştirakçi olan davacının, 5510 sayılı Kanun'un Geçici 4'üncü maddesinde değişiklik getiren 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce mevcut statüsünde bulunduğu ve davaya konu tedavi giderlerinin 5510 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği 01.10.2008 tarihinden önceki tarihlere ait olduğu göz önünde bulundurularak, bozulan Yargıtay İlamı ışığında, "yargı yolunun caiz olmaması" nedeniyle davanın usulden reddine karar vermek gerekmiş ve aşağıdaki şekilde hüküm kurulmuştur.

HÜKÜM: Gerekçesi yukarda açıklandığı üzere;

1-Davacının davasının yargı yolunun caiz olmaması nedeniyle usulden REDDİNE…" karar vermiş, bu karar temyiz edilmeksizin kesinleşmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Serdar ÖZGÜLDÜR'ün Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Yusuf Ziyaattin CENİK, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN, Mehmet AKBULUT ve Yüksel DOĞAN'ın katılımlarıyla yapılan 14.3.2016 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi gereğince yapılan incelemeye göre, adli ve idari yargı yerleri arasında 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörülen biçimde olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu, adli yargı dosyasının 15. maddede belirtilen yönteme uygun olarak davacının istemi üzerine son görevsizlik kararını veren mahkemece, idari yargı dosyası da temin edilmek suretiyle Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde idari yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Uğurtan ALTUN ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, memuriyeti devam eden Emekli Sandığı iştirakçisi olan davacının, bakmakla yükümlü olduğu eşinin 2008 yılında geçirdiği rahatsızlık nedeniyle yapılan tedavisine ilişkin giderlerin ödenmesi istemiyle açılmıştır.

Dosyanın incelenmesinden; Rize Orman İşletme Müdürlüğü, Çayeli Orman İşletme Şefliğinde Orman Muhafaza Memuru olarak görev yapan davacının, 5510 sayılı Yasanın yürürlüğe girmesinden önce Emekli Sandığı iştirakçisi olduğu; bakmakla yükümlü olduğu eşinin 2008 yılında saptanan kanser hastalığının tedavisi amacıyla önce Üniversite Hastanesinde tedavi gördüğü, daha sonra özel bir sağlık kuruluşunda ışın tedavisi uygulaması yapıldığı; fatura edilen tedavi bedelinin ödenmesi istemiyle yapılan başvurunun, davacı idarece; Özel Sağlık Kurum ve Kuruluşları Tedavi Protokolünün "VII-Sağlık Kurum ve Kuruluşları ile Bakanlıklar ve Genel Müdürlükler ile Dernekler Arasındaki Hukuki İlişki" Başlıklı maddesinin ikinci fıkrasında; "Sağlık Kurum ve Kuruluşları Paket Fiyat uygulamasının yürürlüğe girdiği tarihten itibaren kapsamda belirtilen hastaları kabul edebilmesi ve bedellerini ilgili Kurumlardan tahsil edebilmesi için bu protokolde yer alan usul ve esaslara uyacaklarını, uymadıkları takdirde protokol kapsamından çıkarılacaklarını kabul eden ve ayrıca uyacakları etik kuralları içeren, bu konuda temsil yetkisi verdiği derneği yetkilendirdiklerini belirten, yetkili temsilciler tarafından imzalanmış iş bu protokol ekinde yer alan çerçeve ve sözleşmeyi Dernekler aracılığı ile Maliye Bakanlığı ve/veya Genel Müdürlükler ile sözleşme imzalamak zorundadır. Sözleşme imzalamadan hizmet sunumunda bulunan Sağlık Kurum ve Kuruluşlarına ödeme yapılmaz'denildiği; davacının eşinin tedavi görmüş olduğu Sante Sağlık Hizmetleri Tic.Ltd.Şti'nin Maliye Bakanlığı ve/veya Genel Müdürlükler ile sözleşmesinin olmadığının anlaşıldığı, bu nedenle davacının eşinin tedavi giderinin davacıya ödenmesinin yukarda açıklanan hüküm çerçevesinde mümkün olmadığı gerekçesiyle reddedilmesi üzerine bakılan davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

31.5.2006 tarih ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu 506, 1479, 2925, 2926 ve

5434 sayılı Kanunlar kapsamındaki hizmet akdine göre ücretle çalışanlar (Sosyal Sigortalılar), kendi hesabına çalışanlar (Bağ-Kur'lular), tarımda kendi adına ve hesabına çalışanlar (Tarım Bağ-Kur'luları), tarım işlerinde ücretle çalışanlar, (Tarım sigortalıları), devlet memurları ve diğer kamu görevlilerini (Emekli Sandığı İştirakçileri), geçici maddelerle korunan haklar dışında, sosyal güvenlik ve sağlık hizmetleri yönünden yeni bir sisteme tabi tutmuş, beş farklı emeklilik rejimini aktüeryal olarak hak ve hükümlülükler yönünden tek bir sosyal güvenlik sistemi altında toplamıştır. 5510 sayılı Kanunun iptali amacıyla açılan davada Anayasa Mahkemesi, 15.12.2006 tarih ve E: 2006/111, K: 2006/112 sayılı kararıyla, anılan Kanunun birçok maddesi ile birlikte, bu Kanunun yürürlük tarihinden önce 5434 sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanunu hükümlerine tabi olarak görev yapmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlilerini diğer sigortalılarla aynı sisteme tabi kılan (başta 4/c maddesi) hükümlerin iptaline karar vermiş; bu karardan sonra kabul edilen 17.04.2008 tarih ve 5754 sayılı Kanunla 5510 sayılı Kanunda düzenlemeler yapılmış ve anılan Kanuna eklenen Geçici 1 nci ve Geçici 4 ncü maddelerle, 5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği 1 Ekim 2008 tarihinden önce 5510 sayılı Kanunun 4 ncü maddesinin birinci fikrasının (c) bendi kapsamında olanlar (memurlar ile diğer kamu görevlileri) ile bunların dul ve yetimleri hakkında, bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dahil 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre işlem yapılacağı hüküm altına alınmıştır. 5754 sayılı Kanunun kimi hükümlerinin iptali istemiyle açılan dava Anayasa Mahkemesi'nin 30.3.2011 tarih ve E: 2008/56, K:2011/58 sayılı kararı ile reddedilmiştir.

5510 sayılı Kanunun 101 nci maddesinde yer alan "…bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar İş Mahkemelerinde görülür." bölümünün iptali istemiyle yapılan itiraz başvurusunda Anayasa Mahkemesi, 22.12.2011 tarih ve E: 2010/65, K: 2011/169 sayılı kararıyla (RG. 25.1.2012, Sayı: 28184) davayı redle sonuçlandırmakla birlikte; söz konusu kararın Mahkememiz önündeki uyuşmazlığa ışık tutacak şekilde şu gerekçeye dayandırmıştır: "…5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, evvelce olduğu gibi 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olacaklar ve bunların emeklileri bakımından da aynı Kanun hükümleri uygulanmaya devam edecek; ancak 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlileri olarak çalışmaya başlayanlar ise 5510 sayılı Kanunun 4/c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacak ve haklarında 5434 sayılı Kanun değil, 5510 sayılı Kanun'un öngördüğü kural ve esaslar uygulanacak; ihtilaf halinde de adli yargı görevli bulunacaktır. 5754 sayılı Kanunun yürürlüğüyle birlikte, artık Sosyal Sigortacılık esasına göre faaliyet gösteren ve yaptığı, tesis ettiği işlem ve muameleler idari işlem sayılamayacak bir sosyal güvenlik kurumunun varlığından söz etmek gerekli bulunmaktadır. 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce iştirakçisi sıfatıyla çalışmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli sıfatıyla 5434 sayılı Kanun'a göre emekli, dul ve yetim aylığı almakta olanlar ve ayrıca memurlar ve diğer kamu görevlilerinden ileride emekliliğe hak kazanacaklar yönünden ise Sosyal Güvenlik Kurumu'nun tesis edeceği işlem ve yapacağı muameleler idari işlem niteliğini korumaya devam edecek, bunlara ilişkin ihtilaflarda da evvelce olduğu gibi idari yargı görevli olmaya devam edecektir… Bu bakımdan 5510 sayılı Kanunun yürürlüğünden sonra, prim esasına dayalı yani sistemin içeriği ve Kanun kapsamındaki iş ve işlemlerin niteliği göz önünde bulundurulduğunda, itiraz konusu kuralla, yargılamanın bütünlüğü ve uzman mahkeme olması nedeniyle Kanun hükümlerinin uygulanması ile ortaya çıkan uyuşmazlıkların çözümünde iş mahkemelerinin görevlendirilmesinde Anayasa'ya aykırılık görülmemiştir.

Ancak, yukarıda açıklandığı üzere 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce statüde bulanan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile ilgili sosyal güvenlik mevzuatının uygulanmasından doğan idari işlem ve idari eylem niteliğindeki uyuşmazlıklarda idari yargının görevinin devam edeceği açıktır…"

Yukarıda sözü edilen mevzuat hükümlerinin ve Anayasa Mahkemesi kararının birlikte değerlendirilmesinden, 5510 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, daha önce olduğu üzere 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olacakları gibi bunların emeklilikleri bakımından da aynı Kanun hükümlerinin uygulanmaya devam edileceği; ancak, bu Kanunun yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmaya başlayanların ise 5510 sayılı Kanunun 4/c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacağı ve haklarında 5434 sayılı Kanunun değil 5510 sayılı Kanunun öngördüğü kural ve esasların uygulanacağı dolayısıyla ihtilafların da adli yargı yerinde çözümleneceği açıktır.

Kaldı ki; T.C. Anayasası'nın 158.maddesindeki "…diğer mahkemelerle, Anayasa Mahkemesi arasındaki görev uyuşmazlıklarında Anayasa Mahkemesi'nin kararı esas alınır " hükmü uyarınca Anayasa Mahkemesi kararının bu uyuşmazlığın çözümünde esas alınacağı tartışmasızdır.

Bu durumda, 5510 sayılı Yasanın yürürlüğe girmesinden önce iştirakçi sıfatıyla çalışmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli sıfatıyla 5434 sayılı Kanuna göre emekli, dul ve yetim aylığı almakta olanlar ve ayrıca memurlar ve diğer kamu görevlilerinden ileride emekliliğe hak kazanacaklar yönünden Sosyal Güvenlik Kurumunca tesis edilen işlem ve yapacağı muamelelerin "idari işlem" ve "idari eylem" niteliğini korumaya devam edeceği, dolayısıyla, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 2/1-a maddesinde belirtilen idari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları kapsamında bulunan, 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girdiği tarihten önce Emekli Sandığı mensubu olan davacı tarafından açılan davanın, görüm ve çözümünün idari yargı yerinde görüleceği sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle davanın görüm ve çözümü idari yargı yerinin görevine girdiğinden Rize İdare Mahkemesi'nce verilen görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç :Davanın çözümünde İDARİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Rize İdare Mahkemesinin 7.4.2011 gün ve E:2010/599, K:2011/137 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 14.3.2016 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Serdar	Ali	Yusuf Ziyaattin	Alaittin Ali
ÖZGÜLDÜR	ÇOLAK	CENİK	ÖĞÜŞ

Üye	Üye	Üye
Süleyman Hilmi	Mehmet	Yüksel
AYDIN	AKBULUT	DOĞAN